

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
 לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
 וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
 אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

שלמות הארץ ואחדות העם

מר גדליה שרייבר

מעברו השני של השולחן במעין חצי מעגל, והשיחה התנהלה בידיש, כאשר חלקנו עונים בעברית.

הרבי התעניין אישית בכל אחד מאתנו, מהו תפקידו ותחום פעילותו. תחילה שוחח הרבי עם האדמו"ר מסדיגורא והתעניין בנוגע למוסדות שלו ובנוגע לתכניותיו לעתיד. האדמו"ר מסדיגורא סיפר לרבי על המוסדות הענפים שהקים, רובם בבני ברק, בעוד בית המדרש שלו נותר בתל אביב ברחוב פנקס, ואמר שבכוונתו לעבור גם כן לבני ברק כדי להיות סמוך למוסדות ולתלמידים. תגובתו של הרבי הייתה, "ומה יהיה בתל אביב אם היא תתרוקן מכל החסידויות והאדמו"רים? האם כבודו רוצה להשאיר את תל אביב כעיר הנידחת?" מעניין לציין שהאדמו"ר מסדיגורא אכן נשאר לגור בתל אביב עוד שנים רבות, וגם לקראת סוף ימיו כאשר העביר את מרכז החסידות לבני ברק, הוא לא נטש את חצרו בתל אביב אלא המשיך להנהיג אותה ואף להתגורר שם מדי פעם.

הנושא הראשון והמרכזי שעליו דיבר הרבי, באריכות גדולה ובכאב גדול, היה הנושא של ארץ ישראל ונגד הדיבורים על החזרת שטחים. הרבי הזכיר את הניסים הגדולים והרצופים שליוו את המאבקים של עם ישראל בארץ ישראל, עד שבמלחמת ששת הימים הצלחנו בחסדי ה' לכבוש ולשחרר את כל הארץ - ובמקום לקבל בשמחה ובאהבה את המתנה הגדולה שהעניק לנו הקב"ה, ולהוקיר לו תודה, מדברים על להחזיר את זה?! מדברים על כך שזה "כיבוש", שזה היה טעות? שצריך להחזיר לערבים את "הזכויות שלהם" ... מה קרה למנהיגים של הדור הזה? חייבים להתעשת! הרי כורתים את הענף שעליו אנחנו יושבים!

הרבי ציין לעובדה שתביעות הערבים מתרכזות דווקא סביב שלושת המקומות שעליהם התורה מעידה במפורש שנקנו בכסף מלא על ידי אבותינו - חברון, שכם וירושלים. שורש הבעיה לדעתו נעוצה בכך שאנחנו לא באים וטוענים קבל עם ועולם שהארץ שייכת לנו. "הרי

«

בשנת תש"מ (1980) הוזמנתי על ידי חבר הכנסת לשעבר ר' אברהם (מוניע) שפירא ז"ל להשתתף בשמחת החתונה של בנו שהתקיימה בארצות הברית, בניו יורק. לנסיעה זו הצטרף גם האדמו"ר מסדיגורא זצ"ל, שהיה מחותן של המשפחה, יחד עם מנכ"ל מוסדות סדיגורא, הרב חיים יצחק כהן. במסגרת אותו ביקור, זכינו להיכנס כולנו ל'יחידות' עם הרבי, וזו הייתה פגישה מיוחדת במינה.

באופן אישי אני זוכר שהייתי נרגש ביותר לקראת המפגש. קראתי ושמעתי רבות על הרבי, אבל הייתה זו הפעם הראשונה שהזדמן לי לראות אותו פנים אל פנים, והייתה זו עבורי חוויה מיוחדת במינה שממשיכה ללוות אותי עד עצם היום הזה.

הדבר הראשון שהרשים אותי ברגע שנכנסנו לחדרו הייתה דמותו המיוחדת, האצילית, והעיניים הבורקות והחודרות לעומק באופן שקשה לתאר זאת במילים. הרבי נעמד מלוא קומתו והזמין אותנו לשבת. התיישבנו מולו,

האחדות בעם ישראל. הוא יצא חוצץ נגד הפילוגים העדתיים - ספרדים אשכנזים, והפוליטיים - ימין ושמאל, דתיים ושאנים, והדגיש שהאחדות והלכידות הפנימית היא המפתח לעתידנו. הוא שאל אותנו מה אנחנו עושים כדי לקרב בין המחנות השונים. אני סיפרתי על הפעילות שלי במשרד הדתות, כיצד אנחנו משתדלים לספק לעם ישראל את הדרוש לשמירת הדת - מקוואות, עירובים, בתי כנסת, שיעורי תורה. הרבי אמר שאין להסתפק במה שנעשה ותבע להוסיף עוד כהנה וכהנה. הוא ממש כאב ודאב את המצב, ותבע מאתנו לעשות מאמצים גדולים, כל אחד בתחום השפעתו, כדי לצמצם את השנאת חינום ולפעול לקירוב לבבות.

המפגש התארך הרבה מעבר למתוכנן. כמה פעמים דפקו בדלת כדי לסמן שעבר הזמן, אך הרבי המשיך ורצה לשמוע מאתנו בפרטי פרטים על המצב בישראל מההיבט הפוליטי-מדיני, הצבאי, החברתי, הדתי-תורני, הכלכלי, וגילה בקיאות גדולה בכל מה שמתרחש כאן.

לקראת סיום אמר לי הרבי, "שמך ר' גדליה שרייבר. על זה נאמר: 'בבית אלוקים נהלך ברגש' - ברגש זה ראשי תיבות ר' גדליה שרייבר". אני יכול להעיד שיצאתי מהרבי אדם אחר. המפגש עם הרבי העניק לי כוחות ואנרגיות, ורוחו של הרבי ומבטו העמוק ממשיכים ללוות אותי מאז לאורך כל שנות חיי עד היום הזה. התביעה של הרבי להילחם על ארץ ישראל - הן כפשוטו, על שלימותה במובן הפיזי, והן על דמותה הרוחנית - ממשיכה להדריך אותי בכל תחומי העשייה הציבורית שלי מאז ועד היום.

מר גדליה שרייבר שימש כיו"ר המועצה הדתית, מנכ"ל משרד הדתות ומנכ"ל הרבנות הראשית. הוא רואיין בביתו שבירושלים בחודש תמוז תשע"א (2011).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תש"ד (1944) — הרבי קיבל מברק ובו הודעה על פטירת אביו, הרב הצדיק הרב לוי יצחק שניאורסון זצ"ל. רק כעבור כמה חודשים התברר כי תאריך הפטירה המדויק היה למעשה כ' במנחם אב. כ"ח במנחם אב

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

גם הגויים קוראים את ה'פייבל' ומאמינים בו, ואפילו נשיא ארצות הברית דאז, קרט, מוסר שיעור בתנ"ך. איך ייתכן", תמה הרבי, "שהנשיא המצרי סאדאת מגיע ומכריז שלא יותרו על שום רגב מאדמת סיני כי היא קדושה עבורם, ואילו המנהיגים הישראלים לא אומרים זאת? אדרבה, הם מדברים על כמה אחוזים מהשטח הם מוכנים לוותר, ומשדרים מסר שאפשר לסחור בארץ ישראל. למה לא צועקים שארץ ישראל שייכת לנו?", זעק הרבי. "כמו שאי אפשר לוותר על חלק משרנו, כך אי אפשר לוותר על ארץ ישראל!"

הרבי אמר את הדברים בקול רם, ממש זעק מדם לבו, והיה ניכר שהוא מדבר מתוך אכפתיות עמוקה וכאב עצום על נושא שנגע בכל נימי נפשו. זה היה מעמד קשה מאוד, חשנו צמרמורת וישבנו שם כולנו כשדמעות בעינינו. הרבי תבע מכל אחד מאתנו לנצל את מעמדו ותפקידו - אני כמנכ"ל משרד הדתות, ור' מוניע כחבר כנסת ונציג היהדות הדתית, והאדמו"ר מסדיגורא כחבר מועצת גדולי התורה - ולעשות כל שבכוחנו לשנות את האווירה ולתקן את המצב.

לשאלתנו כיצד להתמודד מול טענות המצדדים בנסיגות וויתורים, אמר הרבי שצריך פשוט להרבות בהתיישבות, להוסיף עוד ועוד מתיישבים ובנייה ביהודה ושומרון, ובמקביל לחזק את רוח העם ולהסביר להם שזוהי מתנת א-ל. הרבי הביא כדוגמה את כיבוש ירושלים, שכלל לא הייתה חלק מתכנית המלחמה, אלא שברגע האחרון השתנו התכניות. "אין זאת אלא שהקדוש ברוך סיבב את העניינים כך שנקבל לידינו את המתנה הזו ונחזיר את ירושלים, ואת כל יהודה ושומרון, לתפארתם. אז עכשיו ללכת ולוותר על כל זה!?", תמה הרבי.

נושא נוסף שעלה בשיחה היה המצב הדמוגרפי בישראל, והצורך לעודד את הילודה. בקרב הממשלה היו גורמים שניסו להוביל קו של צמצום הילודה, והקימו וועדות ממלכתיות שבמקרים רבים עודדו לבצע הפלות - וכנגד המגמות הללו ביקש הרבי שנפעל בהסברה בקרב הממשלה ובכלל. האדמו"ר מסדיגורא הביע חשש שאם יוסיפו מענקים לעידוד הילודה, אזי יבואו בטענות שבגלל זה גם הערבים יגבירו את הילודה, אך הרבי דחה את הטיעון הזה. הוא אמר שאין זה מענייננו להיכנס לחשבונות הללו, אלא אנחנו צריכים לעשות את המוטל עלינו, והקב"ה יעשה את שלו.

עוד נקודה שהרבי דיבר עליה בכאב גדול הייתה בנושא

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015